

Parel in de soep

ARNHEM — De dertiende wereldjamboree is voor de drie Arnhemse verkenners, H.A. van den Ham, R.J.E. van Haarst en G.H. Blacquière van de groep De Geuzen een geweldige gebeurtenis geweest.

Samen met ruim twintig-duizend verkenners uit alle hoeken van de wereld, hebben ze in een Nederlandse kolonie van 25 verkenners, 10 dagen gekampeerd aan de voet van de prachtige Fuji-berg in Japan. En niet alleen de Jamboree maar ook de rondreis door een gedeelte van Japan en een verblijf in Tokio was voor de Arnhemmers een belevenis.

Ze vertellen: „In elk hotel waar we kwamen, stond een laag tafeltje met daaromheen kussens, stoelen waren nergens te bekennen. En 's nachts werd de hele zaak opzij geschoven en werden er matrassen op de grond gelegd. Er was wel op iedere kamer een klein t.v.-toestel.”

Rondreis

In Toba hebben we parelduikers gezien, die in witte gewaden hun werk deden. De volgende dag hadden we allemaal een echte parel in de soep in het hotel. We zijn vijf dagen in Kyoto geweest, waar we ontzettend veel tempels hebben bezocht, waaronder één met ongeveer 1500 levensgrote beelden, middenin stond een beeld van Boeddha. We hebben daar ook het oude keizerlijke paleis bezocht, dat gebouwd is in de tijd dat Kyoto nog de hoofdstad van Japan was. Er was ook een tempel, waar een ontzettend lange en dikke kabel van vrouwenhaar lag.

Dat was haar van nonnen, die het destijds hadden afgeknipt, uit protest omdat de tempel aanvankelijk niet gebouwd mocht worden. Die „kabel” is later gebruikt, om de balken mee op te hijsen.

Jamboree

„Zaterdag 31 juli zijn we op het jamboreeterrein bij de Fuji-berg aangekomen. De eerste twee dagen hebben we ons kamp opgebouwd. Twee augustus was de officiële opening; die werd uitsluitend in het Japans gedaan, waar we nogal over gemopperd hebben. Het heeft waarschijnlijk wel geholpen, want de toespraken bij de sluitingsceremonie werden alle vertaald. Verder hebben we daar een wide-game gedaan, een spel waarbij iedereen anderen bij elkaar moest zoeken door middel van kaartjes, met allemaal andere kleuren. En natuurlijk

een show in de arena, centraal op het jamboree-terrein. Verscheidene landen brachten daar een 6 minuten durende show, waarin ze iets over hun land lieten zien.”

Tyfoon

„Dinsdags moesten we evacueren, want er kwam een geweldige tyfoon aan, één van de zwaarste sinds de wereldoorlog, althans dat werd gezegd. We zijn toen overgebracht naar een high-school (middelbare school) in Fujinomiya-citv. Een school van 800 meisjes; we zijn uitstekend verzorgd. We hebben in de gymzaal geslapen met duizend padvindders, meest Amerikanen.”

Hoog bezoek ontbrak ook niet op de Jamboree; de Japanse kroonprins en -prinses en de Amerikaanse astronaut Neil Armstrong hebben het wereldkamp van de verkenners nader aanschouwd.

Sluiting

„De sluitingsceremonie was werkelijk een magnifieke gebeurtenis. Er waren in totaal 125.000 mensen aanwezig, onder wie ruim 20.000 verkenners. De 8.000 Japanse verkenners kwamen in de schemering met fakkels de berg aflopen, en verder had iedereen een kaars in de hand die we op een gegeven moment allemaal aanstaken. Alle lichten werden uitgedaan; het was een fraai schouwspel. En helemaal tot besluit werd er toen een vuurwerk ontstoken, dat niet met woorden te beschrijven is. Dat was zo iets geweldigs. Werkelijk, die hele menigte was doodstil. Zoiets hebben we nog nooit eerder meegeemaakt.”

Tokio

Tot slot van hun verblijf in Japan hebben de verkenners een paar dagen in Tokio doorgebracht. Ze hebben daar de Sony-fabrieken bezocht en de Ginza-wijk, een beroemd winkelcentrum in de Japanse hoofdstad. De Arnhemse padvindders over de stad: „Tokio viel erg tegen. Het is een vieze stad en het stinkt er ontzettend. Alle huizen, die wit moeten zijn, zijn helemaal zwart van het vuil. De wegen deden erg westers aan. Er waren soms zes highways over elkaar heen gebouwd. En een drukte in die stad; alles krioelt door elkaar. Maar de mensen zijn, trouwens overal in Japan, ontzettend vriendelijk. De vrouwen giebelden nogal veel, maar iedereen is erg eerlijk en vol vertrouwen, tenminste de mensen die we ontmoet hebben. En altijd maar buigen.”

Verkenner van den Ham voegt er aan toe: „Maar ik geloof wel dat de vrouwen daar voetvegen zijn hoor.”

Erg onderdanig aan de man. Ik raapte eens een zakdoek voor een meisje op. Nou, die keek me toen zo raar aan. Dat schijnt daar bepaald niet de gewoonte te zijn.”